

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

28. Et dare animam suam redemptionem pro multis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

mam meam pro salute omnium ponerem; sic vos ad Ecclesiasticas prælaturas vocati & missi conscendere debetis, non honoris & emolumentum vestri causa, tamen utrumque vobis debeat (Qui enim bene præsent, duplici honore digni sunt) ^{2. Tim. 2.} sed ut tanquam boni pastores aliorum curam habeatis, & quidem parati animas vestras ponere pro ouibus vestris, ut Ioan. 10. plenius Christus docet. Hic est totius doctrinæ Christi hoc loco sensus germanus & proprius, quem impius Calvinus voluit inuertere, ut legitimam in Ecclesiæ Prælati authoritatem, ad quam adhuc Geneuæ pertingere non potuit, penitus conuelleret. Nam & ideo postea Beza eandem authoritatem hoc loco tueretur, quia iam Geneuæ dominari Calvinus cœpit, ipseque Beza ad dominium illud aspirabat, quod & post Calvinum consequutus est.

28. *Et dare animam suam redemptionem pro multis.*

Calvinus hoc loco temperare sibi non potuit, quin documento huic saluberrimo aliquid veneni inspergeret. Sic enim scribit. *Aperte sciteque, vis & fructus mortis Christi exprimitur, dum vitam suam pretium nostræ redemptionis esse affirmat. Unde sequitur, nobis gratuitam esse reconciliationem cum Deo: cuius non alibi quàm in morte Christi pretium reperitur. Itaque hac una voce auertitur quidquid de putidis suis satisfactionibus garriant Papistæ.* Hæc ille putido admodum argumento vsus, & ridiculè garriens, nec Papistas, sed totam antiquitatem scurriliter perstringens. Putidum & insulsum argumentum est. Vna Christi mors pretium est reconciliationis nostræ gratiæ cum Deo. Ergo omnes satisfactiones, quas Catholici docent, putidæ sunt, & hac una voce refelluntur. Satisfactiones enim quas post totam antiquitatem Catholici hodie docent, nec reconciliationis nostræ cum Deo pretium aliquod esse docentur, nec eiusdem causæ omnino vllæ ponuntur. Satisfactio enim eorum est qui iam Deo reconciliati per Christum sunt, non autem ut Deo reconciliemur adhibetur. Homo impius Deo reconciliatur & iustificatur, seu ex impio iustus fit, per gratuitam remissionem peccatorum pretio sanguinis Christi illi concessam. Ut hæc peccatorum remissio obtineatur, alia sanè ex parte hominis iustificandi requiruntur, fides imprimis, amor Dei, spes veniæ, dolor de præteritis, emendationis propositum, & huiusmodi: quæ omnia nec pretium nec causa, sed dispositio tantum necessaria sunt ad remissionem

*Satisfactio
nes nostræ
redemptionis
ni per Christum
non
præiudicant.*

missionem peccatorum gratuitam consequendam. At verò satisfactio quæ relapsis propria est, homini iam reconciliato imponitur, non ut peccatorum remissionem consequatur, quæ iam habet, eamque gratuitam beneficio mortis Christi; sed ut peccatorum pœnæ temporales subeantur. Qui reconciliatur Deo, à pœna peccatorum æterna liberatur, regnique celestis hæres constituitur: cuius tamen possessionem prius adire non potest, nisi iustitiæ Dei, quæ pœnas temporales exposcit, satisfiat. Quod totum multis Scripturæ exemplis Catholici luculenter probant, nosque ex parte attingimus in Præp. Catholico. Ridiculè igitur garrit Calvinus, qui *satisfactiones quas Catholici docent, per gratuitam reconciliationem refutari* affirmat, quam ad illam reconciliationem nihil profus illæ pertineant, sed eam iam factam & completam ex alio capite consequantur. Papistarum verò nomine totam antiquitatem seurriliter perstringit, quorum sententia de satisfactione, vna pœnitentiæ salutaris parte, tam clara & copiosa est, ut Calvinus eam negare non audeat, cõtemnere tamen non sit veritus. Sic enim scribit. *Parum me mouent quæ in veterum scriptis de satisfactione passim occurrunt. Video quidem eorum nonnullos, dicam simpliciter, omnes ferè quorum libri extant, aut hac in parte lapsos esse, aut nimis asperè ac durè loquutos. Hæc ille lib. 3. cap. 4. num. 38. Institut.* Non igitur de satisfactionibus garrunt Papistæ, sed tota garrit antiquitas, nisi & veteres omnes Papistas esse velit: quod libenter amplectimur, quia & verum est.

In die anazarum.

Calvini ridicula cavillatio. Papistarum nomine totam antiquitatem suggillat Calvinus.

IN MATTHÆI CAP. XXI.

5. *Dicite filia Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subiugalis.*

Christi introitus in die Palmaram.

Ite Christi in Hierosolymam ingressus toti reliquæ eius vitæ inusitatus, ab omnibus quatuor Evangelistis commemoratus, & à Propheta Zacharia specialiter prædictus, aliquam explicacionem magis accuratam meritò desiderat. Causæ eius variæ fuerunt. Primum, ut specimen quoddam regni sui daret, etiã circa huius mundi honores. Tamen enim asino insidens & à pauperibus comitatus, *ridiculam pompam*, ut impius Calvinus